

Věnovat Pablu Picassovi nejkrásnější šperkovnici na světě, tedy 3800 skvěle restaurovaných metrů čtverečních. Věnovat tomuto plodnému malíři, který se rozhodl pro Francii, jedno úžasné muzeum, zázrak, díky kterému se přesune celá Země až do srdce Paříže. Jaká krásná ambice... A přesto je propíraná v poštilém boji, který od podzimu způsobuje rozkol mezi patrony kultury a rozlícenými zástupci pravomoci. Výsledek tohoto složitého sporu, v němž jsou spojenectví vrtkavá, je jasný: Paříž letos v létě své nové Picassovo muzeum mít nebude.

Až do minulého týdne se rozepře vedla v tichosti. Claude Picasso ale náhle spustil aféru. V rozhovoru deníku Figaro se syn Pabla Picassa, jakožto zástupce všech dědiců největšího malíře 20. století, vzepřel. Jelikož ministrině kultury, Aurélie Filippetti, zamítla, aby se muzeum hotelu Salé, které se staví už pět let, otevřelo podle plánu, vyčetl jí, že se tak vysmívá jeho otci a raději se baví na Filmovém festivalu v Cannes, místo aby dokončila tento klenot Paříže. Obzvláště ji obvinil z toho, že usiluje o hlavu ředitelky Picassova muzea, Anny Baldassariové, kterou si on sám chválí pro úžasné schopnosti. Kvůli tomuto blesku z čistého nebe, za kterým je spíš taktika, než hněv syna, je Claude za tři dny pozván k dalšímu synovi malíře, Manueli Vallsovi. Claude Picasso je obezřetný podnikatel v čele společnosti Picasso Administration, která spravuje práva díla Malaguène. Ví, co dělá. Tím, že veřejnosti ukazuje drama, se snaží zachránit krk ohrožené ženy, té ženy, která odmítla všechna muzea světa a která je od teď trnem v oku kabinetu ministerstva kultury.

místo příliš doslovný překlad, který i brání správnému porozumění P2

zbytečné chyby P7, P9, P17 (!)

někde metaforická vyjádření překládána vynalézavě, ale jako celek by text vyžadoval příliš mnoho oprav, nezapočteno